

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

★ **Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2016.**

★ Totodată adresăm rugămintea de a-și reînnoi membricia acelor care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 16 - 22 IANUARIE 2017

Miercuri 18 IANUARIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI NICOLAE – ora 6.00 PM

Vineri 20 IANUARIE:

TAINA SFÂNTULUI MASLU – ora 6.30 PM

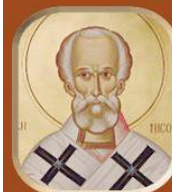
Sâmbătă 21 IANUARIE :

UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS – ora 8.30 AM

Duminică 22 IANUARIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE – ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
917. 592. 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

**MEMBRII PAROHIEI "SFÂNTUL NICOLAE"
SUNT INVITAȚI SĂ PARTICIPE LA ADUNAREA
GENERALĂ DUMINICĂ, 29 IANUARIE 2017,
ORA 1.00 PM, DUPA SFÂNTA LITURGHIE**

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 29-A DUPA RUSALII

In vremea aceea, intrând Iisus într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși, care au stat departe și care au ridicat glasul, zicând: Iisuse, învățătorule, miluiește-ne! Și, văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors, cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-l. Iar acela era samarinean. Și răspunzând, Iisus a zis: Oare nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Ridică-te și du-te! Credița ta te-a mântuit! *(Luca 17, 12 - 19)*

SFANTUL ANTONIE CEL MARE

Antonie era egiptean și s-a născut cam pe la anul 250 d. Hr., în satul Koman de lângă Herculea. După moartea nobililor și bogaților săi părinți el și-a împărțit moștenirea cu sora lui, care era minoră, și i-a asigurat traiul împreună cu câteva rude. *Jumătatea sa de avere Cuviosul Antonie a împărțit-o săracilor iar el însuși, neavînd mai mult de douăzeci de ani, s-a dăruit în întregime nevoițelor ascetice pe care le dorea încă din copilărie.*

La început Antonie s-a nevoit în apropierea satului său dar ca să scape de supărările oamenilor *el s-a retras în pustia de la țarmul Mării Roșii, unde a petrecut douăzeci de ani în singurătatea rugăciunii numai cu Dumnezeu, fără să vadă pe nimeni; acolo a suferit cu răbdare cumplitele ispite ale diavolului.* Faima lui s-a întins în întreaga lume și în jurul lui s-a strîns mulțime de ucenici pe care i-a îndrumat pe calea mîntuirii prin cuvîntul și exemplul vieții lui. De-a lungul celor optzeci și cinci de ani de nevoițe ascetice, el s-a dus doar de două ori la Alexandria. Prima oară cu gîndul să sufere mucenicia pentru Hristos în timpul dezlănțuirii persecuțiilor, iar a doua oară la invitația Sfîntului Atanasie, ca să respingă acuzația arienilor cum că și el, Antonie, ar fi fost arian. Antonie a murit la vîrsta de una sută și cinci ani, lăsînd în urma lui oștiri întregi de monahi și de următori ai lui.

Chiar dacă Antonie nu era cărturar în învățătura lumii, el a fost cu toate acestea învățătorul și dascălul celor mai cărturari oameni ai vremii, printre care s-a numărat și Sfîntul Atanasie cel Mare. Cînd unii filozofi elini au venit să-l ispitească cu știința lor literară, Antonie i-a rușinat cu următoarea întrebare: *«Ce e mai vechi, cunoașterea sau cartea? Care dintre acestea două a fost cauza celeilalte?»* Rușinați, filozofii s-au împrăștiat, pentru că și-au dat seama că ei aveau doar unele cunoștințe despre cunoaștere, pe cînd Antonie avea cunoașterea însăși. Acesta a fost un om care a atins desăvîrșirea încă din această viață, pe cît poate atinge omul pe pămînt.

Acesta a fost un dascăl al dascălilor și un învățător al învățătorilor, care, timp de optzeci și cinci de ani plini s-a desăvîrșit pe sine, și așa a putut să desăvîrșescă și pe alții. Plin de ani și de fapte bune, Sfîntul Cuvios Antonie cel Mare s-a mutat la Domnul în anul 335 de la Hristos.

Cugetare:

Sfîntul Antonie ne povățuiește: *«învățați-vă cu smerenia, căci ea acoperă mulțime de păcate. De toate păcatele Se îngreșează Domnul, dar cel mai mult de trufia inimii. **Nu vă socotiți cărturari și înțelepți, căci așa tot efortul vostru se va pierde, și barca voastră va ajunge goală la mal. Dacă aveți stăpînire asupra altora, nu amenințați ușor cu moartea. Cunoașteți că și voi sînteți din fire***

pradă morții și că fiecare suflet la sfîrșit își va lepăda trupul ca pe un veșmînt».

La Bizanț exista un obicei curios și plin de învățăminte atunci cînd avea loc încoronarea unui nou împărat în Biserica Sfînta Sofia. Obiceiul era că în timp ce-i pune coroana pe cap, **Patriarhul îi înmîna împăratului și o punguță de mătase umplută cu murdăria din vreun mormînt. Asta pentru ca și împăratul să-și amintească că va muri și să fie smerit, iar nu trufas**“.

“Și era gîndul lui acesta cu adevărat preaslăvit, căci **nu voia cu vremea să măsoare calea faptei bune, nici sihăstria cea pentru dînsa, ci numai cu dorința și cu voința;** căci el nu pomenea vremea trecută, ci **în fiecare zi socotea că acum a pus început de pustnicie** și mai mare osteneală avea pentru sporire, zicînd adeseori în sine graiul Apostolului: *Cele din urmă uitându-le și la cele dinainte întinzându-ne.* Aducându-ne aminte și de cuvîntul proorocului Ilie, care zice: *Viu este Domnul, Căruia i-am stat eu înaintea astăzi.* Deci, zicînd el **“astăzi”** nu măsura cea trecută, ci **ca și cum ar fi început în fiecare zi,** se sîrguia în felul acesta, precum se cuvine a se arăta lui Dumnezeu, curat cu inima și *gata a se supune voii Lui și nimănui altuia....* Deci, să ne ținem, o! fiilor, de pustnicie, și să nu ne trîndăvim, că avem într-aceasta pe Domnul ajutător, după cum este scris: **Celui ce voiește binele, și Dumnezeu îi ajută spre cele bune.**

Dar, spre a nu ne împrăști cu sufletul, este bine a cugeta la graiul apostolului, care zice: În fiecare zi pot să mor. Și dacă noi am fi ca și cum am muri în fiecare zi, așa vom trăi și nu vom păcătui. Iar cuvîntul cel zis este înțeles astfel: *<<Ca sculându-ne în fiecare dimineață, să socotim că nu vom ajunge pînă seara>>....”*

“Deci, proorocul fiind trimis de Domnul, plîngea pentru unii ca aceștia, zicînd: *Vai celui ce adapă pe aproapele cu amestecare tulbură. Pentru că niște meșteșugiri ca acestea și gînduri sînt răsturnătoare și împiedică de la calea ce duce la fapta cea bună.* Iar **Domnul însuși, măcar că diavolii grăiau cele adevărate, adică acestea: Tu ești Fiul lui Dumnezeu, cu toate acestea le porunceam să tacă și-i opream a grăi; ca nu cumva împreună cu adevărul să semene și răutatea lor și ca pe noi să ne obișnuiască a nu lua aminte niciodată la unele ca acestea, deși s-ar părea că grăiesc adevărul.**

Pentru că este necuviincios lucru avînd Sfintele Scripturi și libertate de la Mîntuitorul, să ne învățăm de la diavolul, cel ce nu și-a păzit rînduiala sa, ci altele a cugetat. Pentru aceasta, cînd grăiește din Scripturi, să-l oprești zicînd: Iară păcătosului i-a zis Dumnezeu: Pentru ce tu povestești dreptățile mele și iei testamentul meu în gura ta? Căci toate le fac diavolii și le tulbură, spre amăgirea celor proști. Deci, fac sunete, rîd mult și șuieră, iar dacă nu ia aminte nimeni la dînșii, apoi plîng și se bocesc ca niște biruiți”.